

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

PRVI ODJEL SUDA

ODLUKA

Zahtjev br. 3048/14
Jozo i Jagoda EZGETA
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 12. prosinca 2017.
u vijeću u sastavu:

Kristina Pardalos, *Predsjednica*,

Ksenija Turković,

Pauliine Koskelo, *sutkinje*,

i Renata Degener, *zamjenica tajnika Odjela*,

s obzirom na gornji zahtjev podnesen 27. prosinca 2013.,

s obzirom na očitovanje koje je dostavila tužena Vlada i odgovor na
očitovanje koje su dostavili podnositelji zahtjeva,
nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

1. Podnositelji, g. Jozo Ezgeta i gđa Jagoda Ezgeta, državljani su
Republike Hrvatske rođeni 1955. odnosno 1970. godine i žive u Zagrebu.
Podnositelje zahtjeva pred Sudom je zastupala gđa M.H. Kordek, odvjetnica
iz Sesveta.

2. Hrvatsku Vladu („Vlada“) zastupala je njezina zastupnica, gđa Š.
Stažnik.

A. Okolnosti predmeta

3. Činjenično stanje predmeta, kako su ga iznijele stranke, može se
sažeti kako slijedi.

1. Pozadina predmeta

4. Podnositelji su supružnici.

5. Dana 13. listopada 2008. godine, podnositeljica je rodila sina.

6. Zbog lošeg zdravstvenog stanja djeteta, podnositeljica je posjetila pedijatra M.J. dana 2. ožujka 2009. godine. Pedijatar je pregledao dijete i ustanovio nepravilne otkucaje srca. Uputio je podnositeljicu da zatraži hitnu medicinsku pomoć u Klinici za dječje bolesti Zagreb (dalje: „Klinika“).

7. Dijete je preminulo istoga dana, nakon prijema u Kliniku.

8. Nakon smrti sina podnositelja, patolog S.S. proveo je obdukciju. Patolog je utvrdio da je dijete imalo rijetku srčanu manu.

9. Dana 17. srpnja 2009., podnositelji zahtjeva podnijeli su žalbe Ministarstvu zdravstva i socijalne skrbi (dalje: „Ministarstvo“) na nesavjesno liječenje tijekom postnatalnog liječenja njihova djeteta u Klinici za ženske bolesti i porode (dalje „Bolnica“) u kojoj je dijete rođeno, te žalbe protiv pedijatra M.J. i Klinike.

10. Ministarstvo je provelo internu istragu na temelju koje je stručna komisija izradila dva izvješća dana 16. rujna i 28. rujna 2009. godine. Izvješća su pokazala da: (1) su postojale nepravilnosti u postnatalnom liječenju indikacija srčanih problema djeteta u Klinici; (2) nije bilo krivog postupanja u liječenju djeteta od strane pedijatra M.J., no on nije ispravno vodio medicinsku dokumentaciju; (3) liječenje u bolnici bilo je odgovarajuće; i (4) izvješće o obdukciji nije bilo potpuno; no, nakon što su primili dodatnu dokumentaciju, komisija je utvrdila da je dijete imalo srčanu manu.

11. Izvješća su proslijeđena Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske dana 30. rujna 2009. godine i nadležnim stegovnim tijelima Hrvatske liječničke komore) dana 19. listopada 2009. godine.

12. Dana 16. ožujka 2010. godine, Hrvatska liječnička komora obavijestila je Ministarstvo i podnositelje zahtjeva da nije utvrdila razloge za pokretanje stegovnog postupka protiv E.J. – osobe odgovorne za postnatalno liječenje djeteta u Klinici.

2. Kazneni pravni lijekovi

13. U vezi s informacijama koje je zaprimilo od Ministarstva, Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu uputilo je policiju da provede prethodnu istragu o navodima o nesavjesnom liječenju tijekom postnatalnog liječenja djeteta podnositelja.

14. Na temelju rezultata policijske istrage predmetni se postupak nastavio kako slijedi.

(a) Kazneni postupak protiv pedijatra M.J. i patologa S.S.

15. Dana 30. lipnja 2011. godine, Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu odbacilo je prigovore koje su podnositelji podnijeli protiv pedijatra

M.J. zbog optužbi za nesavjesno liječenje iz nehaja te protiv patologa S.S. zbog optužbi za povredu pravila struke i krivotvorenje dokumenata. Obavijestilo je podnositelje da mogu preuzeti kazneni progon u svojstvu oštećenika kao tužitelja podnošenjem optužnice nadležnom kaznenom sudu.

16. Dana 19. srpnja 2011. godine, podnositelji su podnijeli optužnicu Općinskom kaznenom sudu u Zagrebu protiv M.J. zbog nesavjesnog liječenja te protiv S.S. zbog povrede pravila struke i krivotvorenja dokumenata.

17. Dana 7. prosinca 2011. godine, Općinski kazneni sud u Zagrebu proslijedio je dio predmeta koji se odnosi na M.J.-a istražnom sucu Županijskog suda u Zagrebu radi daljnje istrage.

18. Odvojen je dio predmeta koji se odnosi na optužbe protiv S.S. Dana 31. ožujka 2014. godine, Općinski kazneni sud u Zagrebu oslobodio je S.S. optužbi. Tu je odluku potvrdio nadležni žalbeni sud nakon žalbe, a kasnije i Ustavni sud Republike Hrvatske.

19. U međuvremenu, dana 3. travnja 2013. godine, u kaznenom predmetu protiv M.J.-a, istražni je sudac proslijedio spis tročlanom sudskom vijeću Županijskog suda u Zagrebu te naveo da nije utvrdio osnovane temelje za sumnju koji bi doveli do otvaranja istrage protiv M.J. jer niti jedan stručni izvještaj nije ukazivao da je došlo do nesavjesnog liječenja tijekom liječenja djeteta podnositelja. Sudac se pozvao na stručno izvješće Ministarstva (vidi točku 10. gore) i izvješće drugog svjedoka V.A. (vidi točku 27. dolje).

20. Dana 3. travnja 2013. godine, tročlano sudsko vijeće Županijskog suda u Zagrebu odbilo je zahtjev za otvaranjem istrage protiv M.J.-a te podržalo zaključke istražnog suca.

21. Podnositelji su podnijeli žalbu protiv presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske tvrdeći, među ostalim, da istražni sudac nije ispitao sve dostupne dokaze te da su stručna izvješća na kojima je sudac temeljio svoje zaključke manjkava.

22. Dana 5. lipnja 2013. godine, Vrhovni je sud odbio žalbu podnositelja kao neosnovanu te potvrdio obrazloženje Županijskog suda u Zagrebu.

23. Podnositelji su zatim ponovili gore navedene prigovore Ustavnom sudu. Dana 24. listopada 2013. godine, Ustavni je sud proglasio njihovu ustavnu tužbu nedopuštenom na temelju činjenice da ustavnu tužbu nije moguće podnijeti protiv sporne odluke.

24. Odluka Ustavnog suda podnositeljima je dostavljena 15. studenoga 2013. godine.

(b) Kazneni postupak protiv medicinskog osoblja bolnice, E.J., V.V. i N.P.M.

25. Dana 18. kolovoza 2010. godine, Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu zatražilo je od istražnog suca Županijskog suda u Zagrebu da pokrene istragu protiv tri liječnika, E.J., V.V. i N.P.M., medicinskog osoblja

u bolnici, zbog sumnje na nesavjesno liječenje koje se vezuje uz smrt sina podnositelja.

26. Nakon saslušanja osumnjičenika, istražni je sudac pokrenuo istragu dana 25. listopada 2010. godine.

27. Tijekom istrage podnositelji su iznijeli svoje dokaze istražnom sudcu te je sudac naredio dva stručna izvješća. Jedno je izvješće izradila Z.Z. koja je bila član stručne komisije Ministarstva koja je proizvela izvješća od 16. i 28. rujna 2009. godine (vidi točku 10. gore). Z.Z. je ponovila ono što je navela u kontekstu izvješća Ministarstva. Drugo stručno izvješće izradila je osoba V.A. koja nije pronašla nepravilnosti u postnatalnom liječenju djeteta u bolnici.

28. Dana 30. lipnja 2011. godine, Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu, pozivajući se na stručno izvješće V.A., zatražilo je od istražnog suca prekidanje postupka s obrazloženjem da stručnjak nije pronašao nepravilnosti u liječenju djeteta podnositelja od strane optuženika.

29. Istražni je sudac prihvatio zahtjev i prekinuo istragu dana 4. listopada 2011. godine. Sutkinja je također obavijestila podnositelje da mogu preuzeti kazneni progon u svojstvu oštećenika kao tužitelja podnošenjem optužnice nadležnom kaznenom sudu.

30. Dana 17. listopada 2011. godine, podnositelji su podnijeli optužnicu Općinskom kaznenom sudu u Zagrebu protiv liječnika E.J., V.V. i N.P.M. zbog nesavjesnog liječenja.

31. Dana 17. veljače 2012. godine, nakon pritužbi koje su podnositelji podnijeli Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu obavijestilo je Općinski kazneni sud u Zagrebu da želi sudjelovati u postupku preuzimanjem kaznenog progona od podnositelja.

32. U međuvremenu je Općinski kazneni sud u Zagrebu naložio podnositeljima da unesu potrebne izmjene u optužnicu, što su i učinili. Općinski kazneni sud u Zagrebu također je pribavio dodatnu dokumentaciju koja se odnosi na predmet, dostavio optužnicu optuženicima i time im omogućio da podnesu prigovore na nju.

33. U razdoblju od kolovoza 2013. godine do travnja 2014. godine, optuženici su podnijeli prigovore na optužnicu. Prigovori su odbijeni i optužnica je potvrđena odlukom tročlanog sudske vijeća Općinskog kaznenog suda u Zagrebu dana 15. svibnja 2014. godine.

34. Na ročištu održanom 4. rujna 2014. godine, opunomoćenica podnositelja zatražio je da sud naloži izradu stručnog izvješća o medicinskom liječenju djeteta podnositelja od sveučilišta u inozemstvu. Objasnila je da su stručnjaci sa sveučilišta u Hrvatskoj isključeni iz postupka pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu.

35. Nakon što je istražio je li moguće dobiti stručno izvješće s Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Sarajevu (Bosna i Hercegovina), dana 13. travnja 2015. godine sud je naručio izvješće s tog fakulteta.

36. Medicinski fakultet Sveučilišta u Sarajevu izradio je izvješće dana 29. veljače 2016. godine. Stručnjaci s fakulteta nisu pronašli propuste u postnatalnom liječenju djeteta podnositelja.

37. U daljnjem tijeku postupka obje su strane unakrsno ispitali stručnjake te je raspravni sud ispitao materijalne dokaze i saslušao završne riječi stranaka.

38. Dana 22. prosinca 2016. godine, Općinski kazneni sud u Zagrebu oslobodio je optuženike od optužbe za nesavjesno liječenje. Presuda je dostavljena podnositeljima dana 20. veljače 2017. godine.

39. Podnositelji su podnijeli žalbu na prvostupanjsku presudu i taj je postupak još uvijek u tijeku.

3. Parnični postupak

40. Dana 31. svibnja 2010. godine, podnositelji su podnijeli tužbu Općinskom građanskom sudu u Zagrebu protiv bolnice i pedijatra M.J. tražeći naknadu štete u vezi s nesavjesnim liječenjem tijekom postnatalnog liječenja njihova djeteta.

41. Tijekom postupka raspravni je sud ispitao stranke i nekoliko svjedoka. Također je naložio stručno izvješće Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu koji je odbio izraditi izvješće jer je imao institucionalni odnos s optuženom bolnicom. Sud je zatim naložio da izvješće izradi Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu, no taj je fakultet odbio izraditi izvješće zbog nepostojanja odgovarajućeg stručnjaka za to pitanje. Raspravni je sud zatim naložio da izvješće izradi Medicinski fakultet Sveučilišta u Rijeci, no taj je fakultet odbio izraditi izvješće na temelju činjenice da su stručnjaci s tog fakulteta sudjelovali u radu komisije u Ministarstvu (vidi točku 10. gore).

42. U konačni je izrada stručnog izvješća 2015. godine zatražena od Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Ljubljani (Slovenija) nakon što su podnositelji kao tužitelji naručili prijevod relevantnih dokumenata na slovenski jezik i platili troškove naručivanja izvješća.

43. Dana 28. svibnja 2015. godine Medicinski fakultet Sveučilišta u Ljubljani izradio je izvješće u kojem ukazuje na propise u postnatalnom liječenju djeteta. Podnositelji kao tužitelji trebali su izvješće dati na prijevod te je raspravni sud strankama dopustio razmjenu tumačenja zaključaka iz izvješća. Sud je očitovanja stranaka također proslijedio stručnjacima i od njih pribavio dodatne podneske.

44. Na ročištu održanom dana 12. srpnja 2016. godine, raspravni je sud ispitao stručnjake i stranke.

45. U daljnjem tijeku postupka podnositelji su zatražili da sud naruči dodatno stručno izvješće s Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Grazu (Austrija).

46. Sljedeće ročište održano je u prosincu 2016. godine kada je raspravni sud saslušao podnositelje. Također je zatražio dodatnu dokumentaciju o liječenju sina podnositelja.

47. Parnični je postupak još uvijek u tijeku.

4. *Ostali postupci koje su pokrenuli podnositelji*

48. Podnositelji su 2012. godine podnijeli niz kaznenih prijava protiv nekoliko drugih osoba zaposlenih u bolnici. Mjerodavno Državno odvjetništvo odbacilo je kaznene prijave u rujnu 2012. godine i ožujku 2013. godine. Podnositelji su iskoristili svoje pravo da preuzmu progon u svojstvu oštećenika kao tužitelja te su postupci u tijeku pred mjerodavnim sudovima.

49. Podnositelji su također podnijeli kaznenu prijavu protiv stručnjaka V.A. (vidi točku 27. gore) te protiv stručnjaka koji je izradio izvješće u kaznenom postupku protiv patologa (vidi točku 18. gore) zbog lažnog svjedočenja. Mjerodavno Državno odvjetništvo odbacilo je kaznenu prijavu u kolovozu 2013. godine.

50. Dana 25. veljače 2011. godine, podnositelji su Prekršajnom sudu u Zagrebu podnijeli optužnicu protiv M.J. zbog optužbe da nije ispravno vodio odgovarajuću medicinsku dokumentaciju o liječenju njihova sina. Dana 2. studenoga 2012. godine, Prekršajni sud u Zagrebu osudio je M.J. i izrekao mu novčanu kaznu. Presudu je potvrdio Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske dana 23. siječnja 2013. godine.

51. Podnositelji su također Prekršajnom sudu u Zagrebu podnijeli optužnice protiv bolnice i nekoliko članova medicinskog osoblja zbog optužbe da nisu ispravno vodili odgovarajuću medicinsku dokumentaciju. Postupak je obustavljen jer je nastupilo razdoblje zastare.

B. Mjerodavno domaće pravo i praksa

52. Mjerodavno domaće pravo i praksa koja se odnosi na nesavjesno liječenje navedeno je u predmetu *Jurica protiv Hrvatske* (br. 30376/13, stavci 45. – 60., 2. svibnja 2017., s daljnjim referencama).

53. Opće odredbe o građanskoj odgovornosti iz Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/2005. i 41/2008.) dodatno su izmijenjene i glase kako slijedi:

Članak 1045.

„(1) Tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

...”

Članak 1046.

„Šteta je umanjeње ne čije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).“

PRIGOVORI

54. Podnositelji zahtjeva prigovaraju na temelju članka 2. i 13. Konvencije zbog nedostatka učinkovitog domaćeg postupka u vezi sa smrću njihova sina koja je navodno prouzročena nesavjesnim liječenjem.

PRAVO

55. Podnositelji zahtjeva prigovaraju zbog nedostatka učinkovitog domaćeg postupka u vezi sa smrću njihova sina koja je navodno prouzročena nesavjesnim liječenjem, a pritom se pozivaju na članak 2. i 13. Konvencije koji, u mjerodavnome dijelu, glase kako slijedi:

Članak 2.

„1. Pravo svakoga na život zaštićeno je zakonom. ...“

Članak 13.

„Svatko čija su prava i slobode koje su priznate u ovoj Konvenciji povrijeđene ima pravo na djelotvorna pravna sredstva pred domaćim državnim tijelom, čak i u slučaju kada su povredu počinile osobe koje su djelovale u službenom svojstvu.“

A. Tvrđnje stranaka

56. Vlada je ustvrdila da je domaći pravni sustav osigurao učinkovita kaznene i parnične pravne lijekove u vezi sa slučajevima nesavjesnog liječenja. Stoga je smatrala da su podnositelji bili obvezni omogućiti domaćim vlastima da ispitaju bit njihovih optužbi o nesavjesnom liječenju prije podnošenja zahtjeva Sudu. Međutim, podnositelji su podnijeli zahtjev Sudu prije pravomoćne odluke u relevantnom kaznenom predmetu protiv liječnika bolnice i prije završetka parničnog postupka protiv bolnice i pedijatra. U skladu s time, Vlada smatra da je njihov zahtjev Sudu bio preuranjen. Što se tiče kaznenog postupka protiv pedijatra, Vlada smatra da je taj postupak učinkovito vođen i da nije otkriveno nesavjesno liječenje u njegovom postupanju. Podnositelja stoga nisu imali zašto smatrati da je taj

postupak relevantan za izračun vremenskog roka za podnošenje zahtjeva Sudu. S tim u vezi, Vlada je također tvrdila da podnositelji nisu imali razloga podnositi ustavnu tužbu zbog postupka protiv pedijatra. Koristeći taj pravni lijek nisu ispoštovali šestomjesečni rok za podnošenje zahtjeva Sudu. Konačno, Vlada je istaknula je predmet koji se odnosi na smrt sina podnositelja veoma složen te da su relevantni domaći kazneni i parnični postupci koji su još u tijeku do sad učinkovito vođeni.

57. Podnositelji zahtjeva tvrdi da domaće vlasti nisu odgovarajuće pokrenule i vodile kazneni postupak zbog smrti njihova sina. Prema njihovom mišljenju, kazneni postupak protiv pedijatra bio je neučinkovit, a rezultat postupka utemeljen je na manjkavim stručnim izvješćima. Pogreške u tom postupku stoga su imale nepovoljan učinak na druge pokrenute postupke, za što više nije bilo pravnog lijeka na domaćoj razini. Stoga su podnijeli svoj prigovor Sudu kako bi ispunili preduvjet o šestomjesečnom roku. S tim u vezi, podnositelji su naglasi da je njihov zahtjev ispunio preduvjet o šestomjesečnom roku neovisno o tome je li datum primitka odluka Vrhovnog suda ili Ustavnog suda uzet u obzir u izračunu roka. Konačno, podnositelji su tvrdili da cjelokupni domaći sustav nije uspio osigurati učinkovito pribavljanje stručnih izvješća u vezi s njihovim optužbama o nesavjesnom liječenju tijekom postnatalnog liječenja njihova sina. Također su tvrdili da su neodgovarajući zaključci domaćih vlasti u predmeti koje su pokrenuli bili rezultat inertnosti i nesposobnosti primjene logičnog, valjanog i zakonitog pristupa relevantnim pravnim pitanjima koja proizlaze iz tih predmeta.

B. Ocjena suda

58. Sud smatra nepotrebnim odgovoriti na sve tvrdnje Vlade jer su prigovori u svakom slučaju nedopušteni iz sljedećih razloga.

59. Sud se poziva na opća načela pretpostavke iscrpljivanja domaćih pravnih sredstava navedena u predmetu *Vučković i drugi protiv Srbije* (preliminarni prigovor) [VV], br. 17153/11 i 29 drugih, stavci 69. – 77., 25. ožujka 2014.).

60. Sud ponavlja da u slučajevima nesavjesnog liječenja koji se odnose na nenamjerno lišavanje života, obveza učinkovitog proceduralnog odgovora može se ispuniti ako pravni sustav žrtvama omogućuje posezanje za pravnim sredstvima pred građanskim sudovima, omogućavajući im da pribave utvrđenje odgovornosti dotičnih liječnika i primjereno građanskopravno obeštećenje, poput naloga za naknadu štete i/ili objavu presude. Predviđene su i stegovne mjere (vidi *Šilih protiv Slovenije* [VV], br. 71463/01, stavak 194., 9. travnja 2009., s daljnjim referencama).

61. U skladu s time, kada podnositelj ima pristup određenom broju takvih postupovnih putova dostupnih u domaćem poretku, Sud mora ispitati može li se javiti pitanje odgovornosti Države na temelju članka 2.

Konvencije glede navodne nesposobnosti pravnog sustava da osigura odgovornost za postupke iz nehaja koji su rezultirali smrću. Sud mora ispitati može li se reći da su dostupna pravna sredstva zajednički, kako su zakonom propisana i primijenjena u praksi, osigurala pravna sredstva kojima se mogu utvrditi činjenice, držati one koji su pogriješili odgovornima i omogućiti odgovarajuće obeštećenje žrtvama (vidi, na primjer, *Dodov protiv Bugarske*, br. 59548/00, stavak 83., 17. siječnja 2008. i *Eugenia Lazăr protiv Rumunjske*, br. 32146/05, stavak 72., 16. veljače 2010.).

62. Sud je već utvrdio da hrvatski pravni sustav omogućuje traženje odgovornosti za nesavjesno liječenje u kaznenom, stegovnom i parničnom postupku (vidi *Bajić protiv Hrvatske*, br. 41108/10, stavak 81., 13. studenog 2012., i *Jurica*, citirano gore, stavak 97.). Također ističe da su podnositelji iskoristili parnične i kaznene pravne lijekove pokretanjem brojnih postupaka na domaćoj razini.

63. Međutim, samo je kazneni postupak protiv pedijatra M.J. okončan (vidi stavak 23. gore). U ovom trenutku dva glavna postupka, prvenstvo kazneni postupak protiv medicinskog osoblja bolnice koje je sudjelovalo u postnatalnom liječenju sina podnositelja i parnični postupak protiv bolnice i pedijatra, i dalje su tijekom na različitim razinama nacionalne nadležnosti (vidi stavke 39., 46. – 47. gore).

64. Sud mora procijeniti može li se reći da je tužena država osigurala pravna sredstva kojima se mogu utvrditi činjenice, držati one koji su pogriješili odgovornima i omogućiti odgovarajuće obeštećenje žrtvama (vidi, na primjer, *Kaya i drugi protiv Turske* (odluka), br. 73296/01, 4. listopada 2005.). U ovim okolnostima Sud smatra da se ishod kaznenog postupka protiv pedijatra M.J. ne može gledati odvojeno od ostalih postupaka u tijeku, posebno uzimajući u obzir parnični postupak koji se trenutno vodi protiv njega.

65. U skladu s time, s obzirom na trenutni stadij relevantnih kaznenih i parničnih postupaka na domaćoj razini, bilo bi preuranjeno sada razmatrati učinkovitosti domaćeg sustava u pogledu navoda podnositelja o nesavjesnom liječenju (vidi, na primjer, *Öz protiv Turske* (odluka), br. 31214/09, 4. rujna 2012.).

66. Sud je svjestan trajanja relevantnih kaznenih i parničnih postupaka na domaćoj razini. Međutim, u kontekstu proceduralne obveze države u pitanju nesavjesnog liječenja, Sud naglašava da se trajanje postupka mora razmatrati u kontekstu okolnosti predmeta kao cjelina (vidi, na primjer, *Jurica*, citirano gore, stavak 97.). Stoga utvrđuje da bi, s obzirom na složenost predmeta i trenutni stadij domaćih postupaka, bilo preuranjeno iz ove perspektive donositi jasne zaključke o učinkovitosti domaćeg sustava kad su u pitanju navodi podnositelja o nesavjesnom liječenju.

67. Sud također želi naglasiti da podnositelji i dalje imaju mogućnost, nakon završetka relevantnih postupaka koje su pokrenuli na domaćoj razini i

nakon iscrpljivanja domaćih pravnih lijekova u vezi s time (vidi, posebno, *Pavlović i drugi protiv Hrvatske*, br. 13274/11, stavak 32., 2. travnja 2015.), ili ako domaće vlasti nastave nerazumno odugovlačiti postupke, ponovno iznijeti svoje prigovore Sudu ako se i dalje smatraju žrtvama povrede članka 2. Konvencije.

68. U skladu s gore navedenim, Sud utvrđuje da je prigovor podnositelja na temelju članka 2. Konvencije preuranjen i da se mora odbaciti u skladu s člankom 35. stavcima 1. i 4. Konvencije.

69. U pogledu prigovora podnositelja na temelju članka 13. Konvencije, Sud utvrđuje da je prigovor očigledno neosnovan s obzirom na gore navedeno obrazloženje i zaključke. Stoga se mora odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 3. točkom (a) i stavkom 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

utvrđuje da je zahtjev nedopusćen.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 11. siječnja 2018.

Renata Degener
Zamjenica tajnika

Kristina Pardalos
Predsjednica

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72460498524

Prijevod, lekturu i pravnu redakciju napravila prevoditeljska agencija „Alkemist Studio“ d.o.o. Zagreb. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava nije odgovoran za točnost prijevoda i sadržaja.